

den Tanke skulde man dog undersøge lidt nærmere, om man ikke ad den Vej kunde komme til et Resultat, som vel paa langt nær vilde være saa fuldkomment, hvad angaar Tiender, Arvefæsteafgift og Jordskyld, men paa den anden Side hvad Prioritetsrenter angaar vilde tage noget med, som man ikke ad nogen anden Vej kan faa med. Jeg tror, som sagt, at den Tanke kunde fortjene nærmere Overvejelse; men det kan man jo altid komme til en anden Gang, naar man har faaet Formueskatten indført, hvis man ikke vil gøre det samtidig.

Dette er i det væsentlige de Bemærkninger, jeg har fundet mig foranlediget til at fremkomme med ved denne Lejlighed. Det, som det for mig og mange andre, tror jeg, kommer an paa, er, som sagt, at komme til et Resultat, hvorved Byerhvervene, Byinteresserne, og Landbointeresserne kunne forliges og forsones, komme bort fra den opslidende Strid, som bestaar mellem dem, en Strid, som ikke er heldig for Samfundet. Og saa vil jeg sige til Regeringen, at hvis det skulde lykkes den nu i det sidste Øjeblik at faa disse Skatte- love til at glide og faa os alle med dertil — det vil være meget vanskeligt, og jeg vil ikke sige, at min Tro dertil er stor — saa skal jeg gerne erkende, at hvad jeg forleden ytrede om, at Regeringen ikke havde ført sin Skattereformpolitik rigtig, var en Fejl. Mere kan den høje Regering ikke forlange, end at jeg vil erkende, at det under den Forudsætning var en Fejltagelse, hvad jeg forleden sagde. Men Tiden vil jo vise det.

Koedt: To af Tingets Medlemmer, det ærede Medlem for Køge (Alberti) og det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen) have fremført en Kritik af det Talmateriale, jeg har meddelt her i Tinget i Forbindelse med Toldloven. Begge disse ærede Medlemmer have dernæst selv udarbejdet og givet Tinget et vejledende Oplysningsstof med det Formaal at korrigere mine formentlig urigtige Tal og at bibringe Rigsdagen og Vælgerne ude i Landet en sand og rigtig Opfattelse af, hvad Toldloven i Virkeligheden er værd for Forbrugerne. Jeg skal tage hvert af de to Indlæg for sig, og jeg haaber, det skal lykkes mig at føre Bevis for, at der sjælden, om nogen- sinde, i Forbindelse med Toldloven har været forelagt den danske Rigsdag et løsere og mere gennemsigtigt Stof end det, de to ærede Medlemmer ved denne Lejlighed have præsteret. Det ærede Medlem for

Køge (Alberti) regner med følgende Nedsættelser: Petroleum $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr., Ris 570,000, Salt 235,000, saltede Sild 60,000, Kaffe 1 Mill., tilsammen 3,365,000 Kr. Fra dette Beløb trækker det ærede Medlem 1,300,000 Kr. for Forhøjelser af Tobaksskatten og faar saaledes til Rest lidt over 2 Mill. til Fordeling paa hele Samfundet. Det er det ærede Medlems Tal. Disse 2 Mill. fordeler han dernæst med 1 Mill. paa det mindre Landbrug og 1 Mill. paa det store Landbrug, handlende og andre erhvervsdrivende i Kjøbenhavn og Købstæderne. Dernæst regner det ærede Medlem ud, at det mindre Landbrug vil faa nogle Fordele ved Ophævelse eller Nedsættelse af Tolden paa Kul, Maskiner, Kemikalier og Metal. Dette anslaar han til 4 à 500,000 Kr. i alt og kommer saa til den Slutning, at det mindre Landbrug kan tjene $1\frac{1}{2}$ Mill., hvis Folketingets Kompromisforslag gaar igennem. Efter at have klaret denne Del af sin Opgave undersøger han, hvor meget det vil koste det mindre Landbrug at faa disse Fordele. Denne Undersøgelse medfører følgende Resultat efter det ærede Medlems egne Ord i Rigsdagstidenden: „Naar vi altsaa have Nedsættelser“ — i Tidenden staar: paa Landbrugsprodukter, men det maa være en Fejl — „hvormed det mindre Landbrug tjener $1\frac{1}{2}$ Mill., og gaar ud fra, at den Byrde, som gennem Brændevinsskatten lægges paa Landbruget, er mindst $3\frac{1}{2}$ Mill., have vi jo 2 Millioner Kroners Tab, som det mindre Landbrug skal file sig til gennem Nedsættelser af Beskyttelses-Told-satserne, og hvis det mindre Landbrug kan det, har det i Virkeligheden ikke tjent en eneste rød Øre ved Forretningen.“ Efter at have præsteret denne Opgørelse henvender det ærede Medlem sig højtidelig til Tinget og dernæst noget mindre højtidelig til mig med den Erklæring, at han nu har fulgt den af mig anviste Vej og „vejet de Fordele, der tilbydes Forbrugerne, mod de Udgifter, der gennem Brændevinsafgiftens Forhøjelse kræves som Erstatning for Statskassen.“ Og det ærede Medlem fortsætter med sejrstolt Klang i Stemmen henvendt til mig: „De sagde nede i Slagelse om Rigsdagsmændene, at de ikke forstaa Toldspørgsmaalet og derfor heller ikke fatte dets Betydning. Det er saamænd en smuk Maade at omtale sine Kollegaer paa.“ Hvor megen Uenighed, der end kan være mellem Tingets Medlemmer, kunne vi vistnok alle være enige om følgende Grundregel: „Før man kan danne sig en Mening om, hvad Toldloven er